

מסורת הש"ס

(א) בֵּינָךְ קוֹדֶשׁ: (ב) בֵּינֵי מַלְאֲכֵי יִצְחָק מִן הַיָּמִים שֶׁהָיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
(ג) יִצְחָק עִדָּה מִסָּע: (ד) מִסָּע.
(ה) שֶׁסָּע מִסָּע: (ו) בֵּינֵי לֵב.
(ז) קוֹדֶשׁ עַד: (ח) גִּטְיוֹן ט.
(ט) כְּסִיף: אֶלְפֵדֶה: (י) חֲדָשׁ
כִּי, (יא) (מִתְחִילָה יֵצֵא,
(יב) [וְעַתָּה חֲסִיף שֶׁסָּע וְיֵצֵא
לֵב].

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 א] נבי' האמר ר' יוחנן
 דברי הכל אין ערער
 פחות משנים. ע"י חוס'
 ד"ה והאמר ונחדושי הר"ן
 נחולין פ"א ע"א ד"ה
 וקשיא לן:

מוסף רש"י

[illegible]

האשה שנתארמלה

והכניסונו. מפי שבתם חינוך מטפה באשפות ושרצים מוויין סס:
לערב. לזרץ הערב שמש: **והחולק כב"ד.** קא ס"ד שעל פי כ"ד
הקבוע צעיר היו חולקין לו תרומה בבית הגרנות ולקמיה פריך אי
כב"ד לא היו חוקה היכל הויה חוקה: **במר דקנסינוהו עורא.**

במסמית לפי תומו כי הא דאמר רב יהודה
אמר שמואל ^אמעשה באדם אחד שהיה
מסמית לפי תומו ואמר זכורני כשאני תינוק
ומורכב על כתיפו של אבא והוציאוני מבית
הספר והפשיטוני את כותנתי והטבילוני
לאכלה בתרומה לערב ור' חייא מסמית בה
תבירי בדילין ממני והיו קריון אותי יוחנן
אוכל חלות והעלהו רבי לכהונה על פיו תניא
ש"ש בן אלעזר אומר כשם שתרומה חזקה
לכהונה כך מעשר ראשון חזקה לכהונה
והחולק בבית דין אינה חזקה מעשר ראשון
ללוי הוא כר"א בן עזריה דתניא ^בתרומה
לכהן מעשר ראשון ללוי דברי ר"ע ר"א בן
עזריה אומר מעשר ראשון אף לכהן אימור
יאר"א בן עזריה אף לכהן וללוי ללוי מי

אמר: אין בטר דקנסינהו עזרא ודלמא איקרו ויהבו ליה אמר רב חסדא הכא במאי עסקינן? כגון דמוחזק לן באבוב דהאי דכהן הוא ונפק עליה קלא דבן גרושה וכן חלוצה הוא וחלקו ליה לירידה מעשר בבית הגרנות לוי דלאו לוי הוא מאי איכא למימר בן גרושה או בן חלוצה הוא לא מיבעיא למאן דאמר ^אמעשר ראשון אסור לזרים דלא הוו יהבי ליה אלא אפילו למ"ד ^במעשר ראשון מותר לזרים הני מילי למיספק להו אבל בתורת חלוקה לא יהבי ליה והחולק בבית דין אינה חזקה א' בבית דין לא הויא חזקה היכא הויא חזקה אמר רב ששת הכי קאמר ^גהחולק תרומה בנכסי אביו עם אחיו בבית דין אינה חזקה פשיטא מהו דתימא מדהנך לאכילה האי נמי לאכילה קמ"ל הנך לאכילה האי לזבוגי: רבי יהודה אומר אין מעלין לכהונה על פ' עד אחד וכו': רשב"ג היינו רבי אליעזר וכי תימא ערער חד איכא בינייהו דרבי אליעזר סבר ערער חד ורשב"ג סבר ערער תרי ^אהאמר רבי יוחנן דברי הכל ^באין ערער פחות משנים אלא הכא במאי עסקינן דמוחזק לן באבוב דהאי דכהן הוא ונפק עליה קלא דבן גרושה או בן חלוצה הוא ואחתיניה ואתא עד אחד ואמר יענא ביה דכהן הוא ואסקיניה

כו.

עין משפט
נר מצוה

צד א מ"י פ"כ מהל' אסורי ביאה הלכ' ד' סנה לארין קצב טוש"ע אה"פ טמין ג פסין א': צד ב מ"י פ"כ מהל' מרומות הלכה א' סנה לארין רכד: צד ג מ"י פ"א מהל' משכר הלכה ד': צד ד מ"י פ"כ מהל' אסורי ביאה הלכה טו' טוש"ע אה"פ טמין ג פסין א': צד ה מ"י שם הלכה יב:

תוספות רי"ד

רש"י אומר וכו' רש"י
היינו ח"ק פ"י ר"א שאן
אומר במקום עוררין
קאמר רש"י ורמלן
לכהונה ע"פ עד אחד
אלא במקום שאן עוררין
וח"ק נמי ר"א. ואסי
רב אשי דבמצטרפין
לעדות קפילין ורמלן
שיש עוררין. והכא במאי
מסקינן במחזיקין לו באבה
האי רבנן ור"א. ונפ
עלוי [קלא] רבן גורשה
ובן חלוצה הוא ואחתי.
הוא שם שברכות הקול אם
הוא אפת אם לאו ואתא
עד אחד ואמר וידענא וכו'

במס' 59 חובו. וא"ת ומנ"ל דהי הוא דלמא ר' חי'א העלה
 קן על פי אביו במס'א לפי תומו ורבי העלה את ע"פ
 אחריו אפי' בלל מס'א ואר"י דמס'א דנכמ' דקמ' דברייתא
 מילתא דרבי עשה רבי משעה ועוד דאי אפשר לרבי העלה את
 ע"פ אפי' ללוייה אפילו בלל מס'א
 דהס' אין שייך לומר שצידו להאכילו
 מעשר למ"ד מעשר ראשון מותר
 לזרס: **מבית הספר**. קטע שלל
 לומר שזול עמד כדלמא בסוף פירקין
 (לקמן דף כח): **אין** בחר דקנסיה
 עזרא. ולר"י דקדוש קנסא הוי דוקא
 ללוי בחר קנסא אף לכהנים אבל
 לר"ב קן עזריה דמקמי קנסא הוי
 אף לכהן בחר קנסא אף לכהן דוקא
 והא דמעשר ראשון חזקה לכהונה
 אמר' כר' אלעזר בן עזריה ולא
 כר"ע ויש שמחזקין אין ומפרשים
 דהא דקמ' דר' דקנסיה עזרא
 הוי אפי' לר"ע דבחר קנסא הוי לר"ע
 לכהן דוקא והוי כמו אלל ושינוש
 הוא בידס דהא בלמיה מקומות מוכח
 דמעשר ראשון ללוי אף בחר קנסא
 דמקמי כפ' ללוי הגט (גיטין דף 3)
 המלוה מעות אל הכהן ואל הלוי
 להיות מפרש עליהן כו' וכן הס'
 בגמרא שיראל שחזר לר' חיי' וכו'
 מעשר לנכרי עזר' וצפ' הלוי (ע"ז
 קנא: ועס) פריך מעשר ראשון דלוי
 הוא וכן בלמיה מקומות והיינו כר"ע
 ועוד דלמ"ד קנסא לעניים היכי הו'
 חזקה לכהונה דלחנא דר"ע פליגי
 בס' י' מיתרות (דמעות פו: וסס) ודלח'א
 למ"ד קנסא לכהנים ואיכא למ"ד
 לעניים לר"י אלעזר בן עזריה הוי
 דוקא לכהן ואפי' לעשירים כמו חס'
 קנסא דלל קנסא עזרא שזרי עלו
 ולמ"ד קנסא לעניים משמע דהס'
 דוקא לעניים ולא לכהנים עשירים
 אפי' צימי עומאה דלית ליה דכימי
 עומאה עניים הוו דוקא דהס' אין
 לפרש עניי לייס עזריה ולא עניי

ישראל והכניס לה"כ נשכרו עמי ליום כמה שלם עלו ועוד דמשמע הכס אילו הוו הכניס בימי טומאתם עניים לכ"ע הוו שקלי אפי"ג
לענין חלוקת מעשר היו כישאל דללו ויזא לנכון קאמר אלף לעניים צין עמי הכניס צין עמי ליום ולמ"ד מעשר ראשון מותר
לזרים שקלי אפילו עמי ישראל אצל למ"ד אור לזרים א"י נראה שנתן לעניי ישראל ד"ג דמותר דמילתא דחתי לדי קהלה לא אחקיטו
וכנן דחתי לנתינת דלמא לא למילתי' (לדברת כסמך לא מיעבד לר"מ דמחר קאור לזרים כ"ו) ולר"ע לא הפקיע עורא אח הלויס
מכל וכל להשוותן לישראל והכניס שלם יטלו עשירים ליום אלף עמי ליום חבורת עניות אלף ללויס צין עניים צין עשירים היו חולקים
נעולם דמזונה בכל הנהו שהבחי' שהיו טעלון בחורת ליות ועוד דר"ג כספיה שנתן מעשר ראשון לר' יהושע צן חנוני ומעשר שני
פ"ה מ"ט) אי בחורת עניות יביצ ליה אחמי' לא יבז ליה נמי מעשר עמי שריי מעשר עמי נתן לר"ע ומיהו לא נדחות דלעולם בחורת
עניות נתן לו ומה שלם נתן לו מעשר עמי לפי שהיו לו מחמים ו' דאזוי טוטל מעשר עמי צן דמתן ממכתס פאה (פ"ה מ"ח) אצל מעשר
ראשון וכו' אפי' יס לו מחמים ו' והא חזקת למ"ד דאפי' הכניס עשירים עמי טומאה עניים יניבו ועוד דלא רפה ליה צן דמתנויה
לעני אחד: **בבב** דקנסיהו עורא. לא אשכחן בדידיא בקרא דקנסיהו רק מציינ' בעורא (ומחיים י) וביה הכהן צן אהרן עם הלויס
נעשר הלויס מחמי' ללוימר דהייק' כשיבאו הלויס לחלוק בבית הגרנות יבאו ההכניס עמחם ומיהו לר"א צן עוריה דבמר קנסא דוקא
לכסן לא משמע מחמי' קרא דליכא למימר עם הלויס דקאמר קרא היינו לקבל מהם מעשר ראשון משלהם דהא משלהם לא קנסם
עורא דמזונה בפרק הורעו (קנא: י"ז לר"א) צן עוריה לא נתנו הלויס מכל וכל מליק' לזית הגרנות לחלוק ממעשר דאמר
בסמך דלמא איקרי ויהיב ליה כל שכן בימי עורא שעדיין לא פשט הקנס שהיו הלויס בבית הגרנות ולכן נאמר שילבו ההכניס
עם הלויס ולמ"ד קנסא לעניים הא דמתיב ויהי הכהן היינו בכך עיי' ונאסוס דכניס עניים שכימי עמי לפי שאין כל כך עשוקים במלאתם
אלף בעבודת ה' והא דקאמר ונגס וכו' לא פשט דקאמר נקט קרא ע"ה עמי ישראל למ"ד מעשר ראשון מותר לזרים וה"ר יוסף פירש
דמתיב (ומחיים י) הביאו את כל המעשר אל בית האוצר דבית האוצר לא לשהב שתיקו עורא לתם עם מרומה הכניס דמתיב בעורא
(ומחיים י) וכיון שאומר להביא שם המעשר אי"כ של כניסין הוא וקיימא לן (ומחיים דף טו.) דמלאכי זה עורא ולמ"ד לעניים נקט אל בית
האוצר משום דכניס עניים שכימי עמי דפרשיה' אי נמי אל בית האוצר לא ליתן להם אלף לחלק לעניים וה"ר אלחנן הקשה דבסוף
עורא' משמע שמשער ארץ ללויס דמתיב ואדע כי מניית הלויס לא נתנה (לחם) ויבחנו איש לשדהו הלויס והמשוררים צן משמע שהלויס
והמשוררים היו חולקים עקר דזה היה מקמי דקנסיהו עורא קרא לא מוכחי' הכי: **ואח"כ** רבי יוחנן דבירי הב' אי ערער
ב'י. נראה לר"י דר' יוחנן ערער דבירו על משנתו ולהכי לא קא משני הכה ה"מ היבא דחתיא חזקה דכשדות כי דמשני בפרק שפירא
יוחסין (קדוש דף עג:) ולא תאמר והואיל ואמתי' קאי הכי פריך מנייה הכס ובפרק קמא דגיטין (דף ט.) גבי גט דלמא הא דקאמר ר'
יוחנן דלא הכי ערער דהא היינו היבא דחתיא עד אחד דמשכר דקמי' ופליגי לכוננו עד פי עד אחד ויש לומר דהש"ס ידע דר' יוחנן אמסקא
דיבר דמלאתה היה קול ואח"כ עד אחד דבא עד אחד להכשירו ולהסיר דקול ואחיו כי מרי ואמרי דמן גרשוה צן מלאתה הוא דכתי' הא' גווגא אי
יוחנן דבעינן שנים אפי"ג עד אחד דבא עד אחד שהשכיר והקול נתן לחלוקה דמי שחיי עד גרוע עמי הקול אי לאו משום חזקה דמחייב לא לנטל
הקול שהרי הקול פוסל והעד אינו פוסל לרבי יוחנן: **א"י** ערער פחות משנים. לאפוקי חד דלא הוי ערער אצל קול נמי פוסל
בתמלה בתרומה קודם שבה העד המשכיר: **ואח"כ** עד אחד ואמר ידענא ביה רבון הוא. לא עני למימר דפלגי אי מעלין ע"פ
עד אחד כשהקול פוסל דפשיטא ליה להש"ס דלא פסיל קול לכ"ע כיון דחתיא עד וחזקה ועוד דקול לא הוי קרי ערירה:
ואסקרייה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones